

LỜI NÓI ĐẦU

Dế Mèn phiêu lưu ký là tác phẩm của nhà văn Tô Hoài, được viết và in lần đầu tiên năm 1941 ở Hà Nội. Qua hơn nửa thế kỷ, tác phẩm đã được in đi in lại nhiều lần và được nhiều thế hệ bạn đọc đặc biệt yêu thích.

Câu chuyện kể về chú Dế Mèn cùng bè bạn đã đi ngao du khắp nơi trên mặt đất. Trải bao nhiêu nỗi hiểm nguy với vô vàn gian truân trên mỗi bước đường. Nhưng cũng trong hiểm nghèo ấy lại gặp gỡ, lại kết nghĩa được những bạn đồng tâm cùng chí hướng, cùng một ý chí mãnh liệt, cùng nhau hướng tới tương lai.

Cuối cùng, sự giác ngộ lớn nhất của bạn đọc chính là tình yêu của con người với thiên nhiên, với đất nước. Tác giả đã cùng các bạn một lứa tuổi thơ mỗi bước đi một phát hiện ra cái đẹp của trời đất quê hương, đáng

yêu đáng nhớ từng chi tiết những kỷ niệm về một dòng sông, một bãi cỏ, một rừng cây và một làn mây trắng trên bầu trời xanh của vùng quê mình.

Cho tới nay, *Dế Mèn phiêu lưu ký* đã được dịch ra nhiều thứ tiếng và xuất bản ở nhiều nước. Ở Việt Nam, tác phẩm cũng đã được xuất bản bằng tiếng Anh, qua bản dịch của dịch giả Đặng Thế Bình. Đây là bản dịch đã được kiểm định bởi thời gian. Về cơ bản, bản dịch bám sát nguyên bản tiếng Việt. Tuy nhiên ở chỗ này hay chỗ khác, dịch giả đã có sự lược dịch hoặc làm rõ thêm nội dung để giúp độc giả nước ngoài dễ tiếp nhận tác phẩm.

Xin trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc!

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG



FOREWORD

Diary of a Cricket is a novel by Tô Hoài. It was first published in 1941 in Hanoi. Over the course of half a century, the work has been reprinted many times, delighting many generations of readers.

It is a story of a cricket who, together with his friends, travels throughout the world. On their journey, the group meets many dangers and hardships, but their difficulties only deepen their feelings of brotherhood. Along the way, the travelers meet new friends who share the same sense of purpose and a strong belief in a better future.

Readers of the story will gain insight into the characters' love of nature and country. The author wants to share with the readers a childhood world in which the beauties of his native land (a river, a lawn, a forest or a white



cloud in the blue sky, etc.) are encountered and become unforgettable memories.

Diary of a Cricket has been translated into many languages and published in numerous countries. In Vietnam, its successful English version (translated by Dang The Binh) has been reprinted several times. To help English-speaking readers to better understand the story, the original translator tried to make the story clearer by enriching it with more details. So, in this English book, readers will find many differences from the original version.

KIM DONG PUBLISHING HOUSE

Dế Mèn phiêu lưu ký



I - TÔI SỐNG ĐỘC LẬP TỪ THỬA BÉ - MỘT SỰ NGỔ NGHỊCH ĐÁNG ÂN HẬN SUỐT ĐỜI

Tôi sống độc lập từ thửa bé. Ấy là tục lệ lâu đời trong họ để chúng tôi.

Và lại, mẹ thường bảo chúng tôi rằng: “Phải như thế, để các con biết kiếm ăn một mình cho quen đi. Con cái mà cứ nhong nhóng ăn bám vào bố mẹ thì chỉ sinh ra tính ỷ lại, xấu lắm, rồi ra đời không làm nên trò trống gì đâu”. Bởi thế, lúa sinh nào cũng vậy, đẻ xong là mẹ tôi nghĩ ngay đến việc thu xếp cho con cái ra ở riêng.

Lúa sinh ấy, chúng tôi có cả thầy ba anh em. Ba anh em chúng tôi chỉ ở với mẹ hai hôm. Tối hôm thứ ba, mẹ đi trước, ba đưa tôi tập tễnh, khắp khởi, nửa lo nửa vui theo sau. Mẹ dẫn chúng tôi đi và mẹ đem đặt mỗi đứa vào một



cái hang đất ở bờ ruộng phía bên kia, chỗ trông ra đầm nước mà không biết mẹ đã chịu khó đào bới, be đắp tinh tươm thành hang, thành nhà cho chúng tôi từ bao giờ.

Tôi là em út, bé nhất, nên được mẹ tôi, sau khi dắt vào hang, lại bỏ theo một ít ngọn cỏ non trước cửa, để tôi nếu còn bỡ ngỡ, thì đã có thức ăn sẵn trong vài ngày.

Rồi mẹ tôi trở về.

Tôi cũng không buồn. Trái lại, còn lấy làm khoan khoái vì được ở một mình nơi thoáng đãng, mát mẻ. Tôi vừa thầm cảm ơn mẹ, vừa sục sạo thăm tất cả cái hang mẹ đưa đến ở. Khi đã xem xét cẩn thận rồi, tôi ra đứng ngoài cửa ngưỡng mặt lên nhìn trời. Qua những ngọn cỏ ấu nhọn và sắc, tôi thấy màu trời trong xanh. Tôi dọn giọng, vỗ đôi cánh nhỏ mới ngắn đến nách, rồi cao hứng gáy lên mấy tiếng rõ to.

Từ đây, tôi bắt đầu vào cuộc đời của tôi. Cho dù tôi sẽ sung sướng hay tôi khổ sở, cái đó tùy ở như tính tình tôi khôn ngoan hoặc đần độn. Song tôi chưa cần biết đến thế, tính đến thế. Mà hãy lấy sự được ung dung độc lập một mình là điều thích lắm rồi.

Ngày nào cũng vậy, suốt buổi, tôi chui vào



trong cùng hang, hì hục đào đất để khoét một cái ổ lớn làm thành cái giường ngủ sang trọng. Rồi, cũng biết lo xa như các cụ già trong họ đế, tôi đào hang sâu sang hai ngả làm những con đường tắt, những cửa sau, những ngách thượng, phòng khi gặp việc nguy hiểm, có thể thoát thân ra lối khác được.

Chập tối, tôi tạm nghỉ tay và ra đứng ngoài cửa, hớp cùng anh chị em hàng xóm quanh bờ ruộng, vừa gảy đàn vừa hát một bài hát hoàng hôn chào tạm biệt ông mặt trời.

Khi đêm đã xuống hẳn, cả xóm chúng tôi, các bô lão đế lụ khụ già cóc đế cũng bỗng nhiên vui tính, ai nấy ra khỏi hang, đến tụ hội thật đông tận giữa bãi trong đêm tối mát lạnh, cùng uống sương đọng, ăn cỏ ướt và những gã tài hoa thì gảy đàn thổi sáo, cùng nhau ca hát, nhảy múa linh đình đến tận sáng bạch, lúc ông mặt trời quen thuộc lại nghiêm trang ló lên đằng đông, mới tan cuộc, ai về nhà nấy.

Ngày nào đêm nào, sớm và chiều nào cũng ngần ấy thứ việc, thứ chơi. Kể đời mà được như thế, cũng khá an nhàn, nhưng mới đầu còn thấy hay hay, về sau cũng nhàm dần.

Bởi tôi ăn uống điều độ và làm việc có